

Κατόπιν, αφού τήν ἔδεσαν ἀμφότεροι εἰς τρεῖς καρέκλας ἠνωμένας, καί παραμείνας μόνος ὁ ἀρχιεπισκοπικός ὁ ἐπιλεγόμενος «Μῆτσος ὁ ἐπιλοχίας», ἐκτύπησε ἀνηλεῶς τὰ πέλματα τῆς μέ ρόπαλο. Τῆς κατεβίβασε τὸ παντελόνιον καί τῆς ἀπέσπα τρίχας ἐκ τοῦ ἐφηβαίου καί ἀκολούθως τῆς ἐτράθηξε τὰ στήθη ἐπὶ τοσοῦτον ἰσχυρῶς ὥστε ἡ παθοῦσα νὰ καταθέσῃ ὅτι «τραβοῦσε νὰ τὰ ἀποσπάσῃ».

Προσέτι δέ, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Μῆτσος, παρέμεινεν ἄγνωστος.
Βούλευμα Πλημμελειοδικῶν, ἐφ. ΤΑ ΝΕΑ 14—7—75

ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ ΕΛΕΓΕ ΟΤΙ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΜΗΤΣΟ

Ὁ Μῆτσος, πήρε τὴ βαλίτσα του πού εἶχε χαθεῖ
στό πρακτορεῖο Πρεβέζης. Ἦσυχος καί μοναχικός.
Ἔστερα, μπήκε στήν Ἀθήνα, Κυριακὴ ἀπόγευμα
τόσο ἀπλά καί τόσο ἀθόρυθα, νὰ σπουδάσει ἠλεκτρονικός.

Πέρασε δίπλα ἀπὸ κλειστὲς μάντρες ὑλικῶν οἰκοδομῆς στήν ἱερὰ ὁδὸ,
ἀπὸ χαλασμένα φορτηγά, τρίκυκλα καί κλειστὰ μηχανουργεῖα στό Αἰγάλεω.

Ὁ Μῆτσος, εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὴν Πεντέλη, τὸν Κεραμικό...
Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἀθήνα, εἶπε.

Πέρασε ἀπ' τὴν ἔρημη Ὀμόνοια.

Εἶδε ἕναν πατριώτη του φαντάρου. Ἔκανε πῶς δὲν τὸν πρόσεξε.
Ρέ σύ, σύ δὲν εἶσαι ὁ Μῆτσος!
Καί ὁ Μῆτσος ἀπάντησε ὁ χ ι
σκεπτόμενος πράγματα πολὺ συγκεχυμένα,
ὅπως τὰ παιδικὰ ξυπόλητα χρόνια του
μέ αὐτιά γαϊδάρου στό χωριό
καθὼς καί κείνη τὴ Στέλλα ἀπὸ τὴ Βέροια πού τὴν ἀγάπησε
κι ἐν τούτοις παντρεύτηκε ζωέμπορο στὴ Λειβαδιά.

Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἀθήνα, ξαναεἶπε ὁ Μῆτσος.

Ἔφαγε μακαρονάδα τὸ βράδι
σὲ ψητοπωλεῖο τῆς ὁδοῦ Βερανζέρου — ἔκανε βόλτα.

Τὴ νύχτα, κοιμήθηκε στό ξενοδοχεῖο «Ὠραία Ἠπειρος»
τῆς ὁδοῦ Μενάνδρου.

Γιώργος Μαρκόπουλος

Εἰκονογράφηση Μιχάλης Γεωργιάς